

PORSUK'UN Büyük Yolculuğu

Suzanne Chiew • Caroline Pedler

Porsuk, yaz güneşinin altında keyifle oynarken yüzü mutlulukla parlıyordu.

“Ne harika bir gün!” dedi.

“Haftalardır bir tane bile bulut görmedim,” diyerek Porsuk’a gülümsedi Kirpi.

Yavru tavşanlar oyun havuzunda birbirlerine su sıçratıyor, “Yaza bayılıyoruz!” diye şarkı söylüyorlardı.

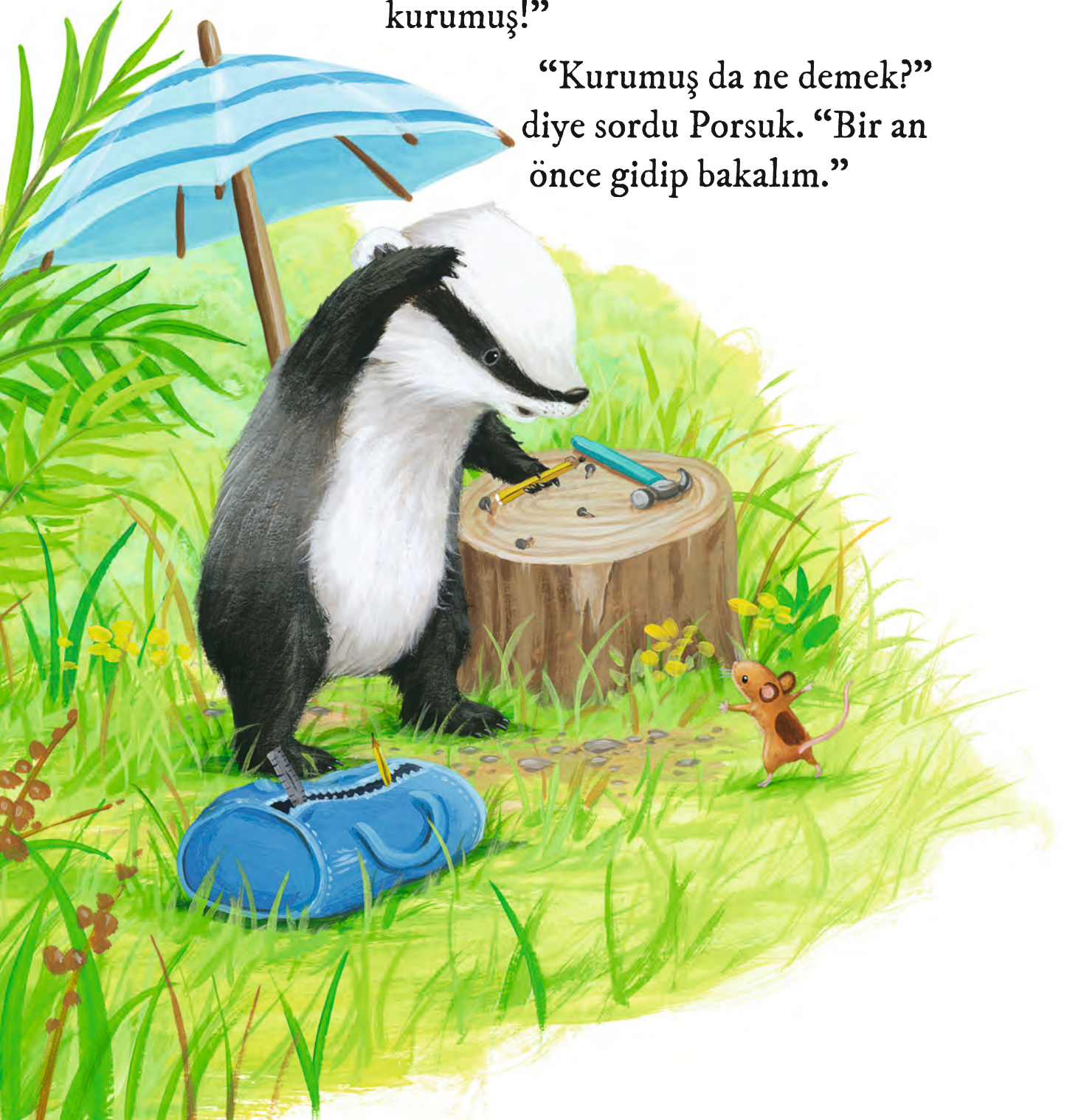

Ertesi gün Porsuk, Tavşan'ın şemsiyesini tamir ediyordu ki Fare telaşla koşarak geldi.

“Porsuk!” diye bağırdı. “Çabuk gel! Nehir kurumuş!”

“Kurumuş da ne demek?” diye sordu Porsuk. “Bir an önce gidip bakalım.”

Tavşan'la Kirpi de nehre doğru koşuyordu.
Çılgına dönmüşlerdi.

“Duydunuz mu? Su kalmamış!” diye bağırdılar.

“Saçmalık bu!” diye cıvıladı Kuş
gökyüzünden aşağı süzülürken. “Hayatımda
böyle bir şey duymadım!”

Ama nehrin kenarına vardıklarında, buldukları tek şey birkaç damla suydı. Bu kadarı ancak Porsuk'un matarasını doldurmaya yeterdi.

“Belki gölette daha çok su vardır,” diye öneride bulundu Kuş ve gölete doğru uçup gitti.

“Bu bize yetmez,” dedi Porsuk.
“Elimizde kalan bütün suyu bir araya getirip tek bir yerde toplamalıyız.”

